

ת"פ 35141/03/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 35141-03-18 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד

פלוני (עציר)

הנאשם

באמצעות בא כוחו עו"ד פארס בריק
מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שהחלה שמיעת ראיות, בכתב האישום מתוקן, בעבירות של תקיפת בן זוג - עבירה לפי סעיף 379 + 382 (ב) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; תקיפת קטין בן משפחה - עבירה לפי סעיף 379 + 382 (ב) (2) לחוק העונשין (ביחס ל-ס' ו-ע'); תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 368ב (א) סיפא, ביחס ל-ע'; תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין (3 עבירות - ביחס לנ'); איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (2 עבירות).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם, אשתו א' (להלן: "א") ושלושת ילדיהם: נ' ילידת 1998 (להלן: "נ"), ע' ילידת 2001 (להלן: "ע"), ו-ס' יליד 2008 (להלן: "ס"), מתגוררים בביתם ב-X (להלן: "הבית").

בני משפחה מנהלים בביתם אורחן (להלן: "האורחן").

במהלך הימים הסמוכים לפני יום 5.3.2018, תקף הנאשם את אשתו א', ואת ילדיו, נ', ע', ו-ס', במספר הזדמנויות שונות, בין היתר, במקרים שיפורטו להלן:

בתאריך 25.2.2018, ביקשה נ' מהנאשם לקבל חלק מהכסף שהתקבל מהאורחים באורחן. בתגובה, זרק הנאשם לעברה קופסא מעץ, שפגעה בה. אחר כך, התקרב הנאשם לנ', והחל להכותה בראשה ובגופה.

דודה של נ', מ', שנכח באותה עת בבית, ניסה להרחיק את הנאשם מנ'. ע', התקרבה אף היא לנאשם על מנת להרחיקו מנ', או אז, משך הנאשם את ע' בשערותיה, עד שהתרחקה ממנו.

בתאריכים 25.2.2018 - 26.2.2018 או במועד סמוך לכך, תקף הנאשם את נ', בכך ששרט את פניה בציפורניו.

בתאריך 26.2.2018, בשעות הבוקר, בעוד נ' ו-ע' נמצאות במיטותיהן, בחדרן, צעקה נ' לנאשם, כי ישאיר כסף בבית.

בתגובה, נכנס הנאשם לחדר, והשליך לעברה של נ' סל כביסה, ופריטים מעץ, שפגעו בה.

בתאריך 27.2.2018, או במועד סמוך לכך, איים הנאשם על ע', בסלון הבית, באומרו **"עכשיו אני אקבור אותך באדמה"**, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה. אחר כך, תפס הנאשם חתיכות עץ שהיו מונחות ליד האח, והשליך לעברה של ע', בעוד א' צועקת על הנאשם שיחדל. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לע' המטומה ביד שמאל מעל כף היד וסימן חבלה בשוק רגל שמאל.

במהלך סוף חודש פברואר 2018, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשעות הלילה המאוחרות, ביקש הנאשם מס' כי יביא לו מטען למכשיר הטלפון שלו. ס' הניח את המטען על המדף וחזר למיטתו. זמן קצר אחרי כך, החל הנאשם לצעוק על ס' היכן המטען. בתגובה אמר ס' לנאשם **"למה אתה צועק?"** אז איים הנאשם על ס' באומרו **"אני אשבור לך את הלסת ואקבור אותך במקום"** והכה בראשו של ס', באמצעות ידיו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, חש ס' בכאב בראשו ובסחרחורת.

בימים הסמוכים לפני יום 5.3.2018, תקף הנאשם את א' בסלון הבית באופן שדחף את א' לעבר קיר בסלון תוך שהוא אוחז בצווארה.

כתוצאה מתקיפותיו של הנאשם, כמתואר בסעיפים 3 - 9 לעיל, כן נגרמו לע' סימני חבלה בזרוע וברגל.

במעשיו המתוארים לעיל, הכה הנאשם את ע' וס', שהינם קטינים, ואת נ' וא', בהזדמנויות שונות, וכן גרם חבלות לע'. כמו כן, איים הנאשם על ע' ו-ס' בפגיעה שלא כדין בגופם במטרה להפחידם או להקניטם.

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן ערך חקירה מקיפה בעניינו של הנאשם, בחן את נסיבותיו האישיות, את המשפחה הגרעינית, שוחח עם המתלוננים.

מהתסקיר עולה, כי הנאשם עבד בזמנו כקבלן בנייה עצמאי, נקלע למצב כלכלי קשה, בשל אי עמידה בתשלומים לעובדים וספקים, ופשט את הרגל. במשך שנים לא עבד, והתקיים מקצבת נכות, מטעם המוסד לביטוח לאומי, לאחר שנפצע בתאונת עבודה.

בעקבות התאונה, חש מצוקה רגשית, פנה לטיפול פסיכיאטרי בשנת 2016, ומקבל טיפול תרופתי הרגעי מאז. הוא אושפז בשנת 2016, ואובחן כלוקה בהפרעה ביפולארית וסבל מדכאון. לאחר מספר חודשים, פנה עצמאית לבית חולים למתמודדי נפש, בשל התפרצויות זעם, עקב מצוקה כלכלית.

ב-2019, במסגרת ההליכים בתיק זה, נבדק שוב ע"י הפסיכיאטר אשר קבע, כי מדובר במי שסובל מגלים דיכאוניים, בחומרה שאינה מאג'ורית.

המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה בX מספטמבר 2016.

שירות המבחן, מצוין כי הנאשם קיבל אחריות על חלק מעובדות כתב האישום, ולגבי חלק אחר הוא ממזער את התנהגותו, הוא מודה כי היו התפרצויות והתנהגויות אלימות, אך טען כי לא מדובר באלימות קשה.

עמוד 2

שירות המבחן מציין כי הגם שנכון שהנאשם מוכן לבחון התנהלותו ואופי יחסיו עם בני משפחתו, הוא ממזער את התנהגותו האלימה.

אשר לקורבנות העבירה.

שירות המבחן שוחח עם אשתו של הנאשם, אשר הדגישה צדדים חיוביים באישיותו, אך יחד עם זאת ציינה כי הוא מפגין כלפי וכלפי הילדים, בעיקר לבנות, חוסר סבלנות, ותוקפנות.

עוד ציינה, כי במשך שנים רבות, גילה אלימות מילולית ופיזית קשה כלפיה וכלפי הילדים. לדבריה, האלימות המילולית מכאיבה ופוגעת יותר מהאלימות הפיזית, נראה כי הוא אינו שולט על התבטאויותיו ועשוי להתפרץ בכל מצב שהוא חש בכעס.

עוד מסרה, כי בשל מעצרו, קיבלה יחס שלילי ממשפחת הנאשם, היא חשה שהיא נעדרת מערכת תמיכה, אביה ואחיה נפטרו, והיא חשה בודדה ולא מוגנת. היא לא רואה אלטרנטיבה אחרת, אלא שלום בית עם הנאשם, על אף החששות והפחד שלה מפניו.

עוד מסרה, כי הנאשם פרסם לקרוביו ולתושבי הכפר, שבועיים טרם עריכת התסקיר, **"הקלטות רבות ובהן השמצות וקללות כנגד אשתו וילדיו"**. היא ציינה כי ההקלטות הללו, **"החמורות ביותר מכל מעשיו, כאשר הן שקריות, מביישות, ומשפילות"**.

ענין זה לא זכה להתייחסות מצד באי כח הצדדים, ככל שהבנתי הוא מצוי בבדיקה, ולכן לא אתן לו כל משקל בגזר הדין, מעבר לציון הדברים.

עוד מסרה אשתו של הנאשם, כי ללא תכנית התערבות, שתווסת את התנהגותו האלימה, קיים פוטנציאל שהוא יפגע בה ובילדיה. רק כאשר היה במעצר בית ומורחק מהם, היא חוותה שקט, רוגע ושלווה. היא אינה יודעת מה יקרה, אם ישוב הביתה, והיא חוששת מהתנהגותו, תוך שחזרה ואמרה שהתנהגותו הינה **"הטבע שלו"**.

נ', בתו הבכורה של הנאשם (בת 21), התקשתה לשתף את שירות המבחן, אך ציינה כי אביה **"שבר את כל הכלים וחצה גבולות בהתנהגותו"**. עוד מסרה כי במשך שנים רבות, הם חוו ממנו אלימות פיזית ונפשית, עליה לא דיווחו, על מנת לשמור על שלום בית. גם נ', חוותה את ההקלטות שפרסם הנאשם, באופן קשה ומטלטל.

עוד מסרה, כי שקלה לשים קץ לחייה, מכיוון שלא יכלה להכיל את סערת הנפש שהכילה. לדבריה, המחשבה שאביה יחזור הביתה, לא מתקבלת על הדעת, בשל החשש שהתנהגותו תחזור על עצמה.

שירות המבחן סיכם את התרשמותו וקבע כי מדובר במתלוננות חסרות אונים, נעדרות רשת תמיכה, הנתונות ללחצים ונמצאות בדילמה.

אשר לנאשם, ההתרשמות היא כי מדובר בנאשם המנסה לשדר כלפי חוץ, פסאדה חיובית, אולם מתחתיה, ישנה הערכה עצמית נמוכה, ורגשי נחיתות.

לאבחנתו של שירות המבחן, מדובר באדם בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית, המתקשה בניהול תקשורת תקינה,

המתקשה להתבונן בהתנהלותו הבעייתית ובצדדים התוקפניים.

צוין, כי הנאשם בעל קושי בוויסות דחפיו, וכאשר הוא לא מקבל את מבוקשו, הוא מגיב באופן אימפולסיבי. על כן, העריך שירות המבחן, כי הסיכוי להישנות מקרים פורצי גבולות, **הינה גבוהה**.

בסופו של דבר, בשל מאפייני אישיותו הבעייתיים של הנאשם, הערכת הסיכון הגבוהה, והעדר מוטיבציה פנימית לשינוי, נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו של הנאשם.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (ג/1).

ההגנה הגישה מכתב מאשת הנאשם (נ/1); מכתב מכב' השייח' מאופק טריף (נ/2); מכתב מכב' יו"ר הועד הדתי מר מהנא פארס (נ/3); חוות הדעת הפסיכיאטרית, שהוגשה לתיק זה (נ/4); מכתב מכב' השייח סלימאן מחמד אבו עואד, שייח העדה הדרוזית בכפר בוקעתה (נ/5); מכתב מהמחלקה לשירותים חברתיים ממועצה מקומית X, מיום 7/3/18 (נ/6); אסופת מסמכים רפואיים (נ/7); יצוין, כי נפלה שגגה בסימון המסמכים שהוגשו בשני דיונים נפרדים, ולמען הסדר, הסימון כאן מתקן את סימון המסמכים.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמד על חומרתם של מעשי הנאשם, הפגיעה בערכים החברתיים של מעשים אלו, תוך הדגשה כי מדובר בעבירות אלימות, שבוצעו על ידי הנאשם כנגד בני משפחתו הגרעינית, אשתו וילדיו הקטינים.

נטען, כי למרות שמדובר במעשי אלימות שבוצעו בפרקי זמן שונים, כלפי אנשים שונים, יש לקבוע מתחם אחד עבור כל העבירות בהן הורשע הנאשם, וכן לקבוע עונש כולל לכל העבירות.

לטענת המאשימה, על יסוד מכלול השיקולים הרלוונטיים, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, לכל העבירות שביצע הנאשם, הנע בין 15 חודשי מאסר בפועל, ל-30 חודשי מאסר בפועל (בטיעון הכתוב), בטיעון בעל פה טענה למתחם הנע בין 11 - 30 חודשי מאסר וכי יש להטיל על הנאשם מאסר הממוקם באמצע המתחם (פרוט' עמ' 86 שורה 28).

מנגד, סבור הסניגור, כי המתחם לו טוענת המאשימה, מחמיר ולא משקף את העבירות בהן הורשע הנאשם. הסניגור הדגיש את הפער המשמעותי בין האמור בכתב האישום המקורי, לבין התיקון שנעשה לאחר מכן.

עוד הדגיש, כי למרות טענות המדינה, הנאשם לקח אחריות, הוא אף פעם לא הכחיש את האווירה הקשה שהייתה בבית, הוא זה שיזם את הפנייה לשירותי הרווחה, דבר אשר הוביל לפתיחת התיק הפלילי נגדו.

הוא ציין כי מדובר במי שאובחן בעברו, כסובל מהפרעה דו קוטבית, נפגע בעבודה, דבר זה תרם למתח רב בבית. לטענת הסניגור, בהינתן מכלול הנסיבות, מידת אשמו של הנאשם היא חלקית.

אשר לעדות שנשמעה, ולטענת המדינה, בדבר אי החיסכון בזמן השיפוטי, והצורך להעיד את אחד המתלוננים, טען

הסניגור, כי מדובר בעד שהעיד, והתברר, כי מדובר בדברים שאין בהם אמת, דבר שהפתיע אף את התביעה, כך שהדבר לא מצדיק החמרה בעונשו של הנאשם.

לסיכום טוען הסניגור, כי המתחם הנכון צריך להיות בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

נטען, כי בשל התקופה הקרובה ל-4 וחצי חודשים, בה היה נתון הנאשם במעצר ממשי, ושנה וחצי בהן היה נתון באיזוק אלקטרוני, הורתע הנאשם, ועל יסוד מכלול הנתונים בעניינו, והעדר עבר פלילי ממשי, יש להסתפק בעונש על הצד הנמוך של המתחם, ולא להורות על מאסרו בכליאה ממשית.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

בתחילת דבריו, הגיש הנאשם מכתב בכתב יד, עליו חתום כב' השייח' סלימאן מחמד אבו עואד (נ/5).

הנאשם ציין, שהוא יודע שהילדים שלו הם קורבן, אבל למרות זאת, הם רוצים אותו, ואף הוא לא רוצה לוותר עליהם, לא רוצה לוותר על הבית, על האישה, הוא אוהב אותם, הוא אוהב את אשתו, והוא רוצה לשוב אליהם.

הוא טען שהפתרון היה בינתיים להיות מורחק מהם, אבל הבעיה הייתה כנראה שהם לא מבינים אחד את השני - כך כלשונו (עמ' 89 שורות 5 - 7). עוד הוא הוסיף, כי מה שאכפת לילדיו, זה כסף, "לא איכפת להם אבא שלהם איפה נמצא", אבל הוא מצדו רוצה את ילדיו, והכלא זה לא המקום הנכון עבורו (עמ' 89 שורות 8 - 9). הוא הוסיף וציין, כי הוא עבר פשיטת רגל ותאונה, וביקש שבית המשפט יתחשב במצבו. לדבריו, הוא למד את הלקח.

דין והכרעה עונשית:

בפתח הדברים אציין, כי למרות התפרשותם של האירועים מושא כתב האישום המתוקן, על פני מס' מועדים וכלפי קורבנות שונים, מוסכם על הצדדים, כי מדובר באירוע אחד, לצורך קביעת המתחם לעונש.

על כן, אפנה לבחון מהו המתחם הראוי לעבירות בהן הורשע הנאשם.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשיו של הנאשם פגעו בביטחונם הנפשי והגופני של ילדיו ואשתו. כפי שנפסק לא אחת, אב, בעל, הוא הדמות שממנה מצפים לקבל בטחון והגנה בבית, הוא אמור להשרות אהבה וחיבה על בני משפחתו, ולא להטיל עליהם אימה ופחד, ולהפגין אלימות חמורה כלפיהם. אפנה בהקשר זה, לדברים שאמר בית המשפט העליון, בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (שאליו עוד נחזור בכל הנוגע למענישה הראויה), שם נפסק, בין היתר, כדלקמן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת, במערכת האיסורים הפליליים, העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה, כי בתוך משפחה, ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, כבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו, הופכת את השימוש באלימות במשפחה, לתופעה העומדת בניגוד עמוק, לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות, על פי רוב, בידי החזק, כלפי החלש. פערי הכוחות

הם גדולים, כשמדובר באלימות כלפי קטינים, או כלפי בת זוג...".

נוכח מעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בערך החברתי, הינה בינונית - גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

קיימת משרעת רחבה ביותר של עונשים, הנגזרים בעבירות אלימות במשפחה, החל מעונשים צופי פני עתיד, ועד לעונשי מאסר ממושכים.

מדיניות הענישה הנוהגת, במקרים דומים, בהם הורשעו נאשמים בביצוע מעשים דומים בבני משפחה, נעים בין מספר חודשי מאסר בפועל, ועד לתקופה של מעל שנת מאסר.

בתי המשפט נוטים לבחון את האופן בו נעשתה האלימות, שימוש בכלים בהם בוצעה התקיפה, תדירות מעשי התקיפה, עוצמתה, תוצאתה, גילאי הקורבנות, להלן מספר דוגמאות.

רע"פ 1952/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2013) - הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפה סתם של קטין, תקיפת סתם של בת זוג ואיומים. הוא איים על רעייתו שיהרוג אותה, ובאחד האירועים שפך עליה מים קרים, והיכה אותה בחוזקה. כמו כן, נהג באלימות כלפי ילדיהם המשותפים. בית משפט השלום, הטיל עליו בין היתר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם, לבית המשפט העליון, נדחתה.

עפ"ג 2491-06-17 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' ענאן חילו (2017) - ערעור על גז"ד של מותב זה. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון במס' אישומים של עבירות דומות לנדונו, אשר כללו תקיפת קטין באמצעות מקל, תקיפה סתם באמצעות סטירה לבתו, מס' פעמים, תקיפת קטין באמצעות כיבוי סיגריה על מצחו, תקיפה סתם ע"י בעיטות ודריכה על ראש בנו, תקיפת בתו ואשתו, ותקיפה סתם ותקיפת שוטרים. בית משפט זה גזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל בגין מעשיו, הפעיל 6 חודשי מאסר מותנה, כך שסה"כ הוטל על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים נוספים. בערעור שהגישו שני הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי המחוזי, כי יש טעם רב בעמדת המדינה "...לפיה הענישה מקלה עד מאוד, וסבורים אנו כי לו כל אחד מאיתנו היה יושב בדין, העונש שהיה מוטל על המשיב היה חמור מאשר זה שנגזר עליו על ידי בית המשפט קמא" (שם, בעמ' 6 שוקות 16-18).

ת"פ (שלום עכו) 33479-05-12 מדינת ישראל נ' פלוני (2013) - הנאשם בעל עבר פלילי, הורשע בתקיפת סתם של בת זוג, ועבירות של תקיפת קטין. בית המשפט (כב' השופטת ר. בש), קבע שם כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל, ולבסוף הטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שגזר על הנאשם, 30 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום חדרה) 535-10-16 מדינת ישראל נ' בהא גרבאן (2017) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין בנסיבת מחמירות, איומים וכליאת שווא. הנאשם איים על בנו, כי הוא ירוף את פניו באמצעות מגהץ, היכה את בנו באמצעות מקל, תקף את אשתו בכך שתפס בשערותיה, והטיח את ראשה בארון בגדים, ודחף אותה אל קיר, בהמשך תקף את בנו, בכך שהתיישב עם רגליו על בנו, והיכה אותו בפלג גופו העליון, וכן, תקף את אשתו, עם בקבוק מזכוכית, ואיים על אשתו וילדיו, כי יחתוך בסכין את מי שיתקרב אליהם, ונעל את כולם בפנים הבית

עד שהגיעה משטרה למקום. בית המשפט הטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

התכנון שקדם לביצוע העבירה - מדובר בנאשם אשר פעל באופן מודע, על פני מהלך של מס' ימים לפני יום 5/3/18 כמפורט בכתב האישום המתוקן, שבעובדותיו הודה, תוך שהוא מפגין אלימות חמורה לילדיו ולאשתו, אשר התבטאה הן באיומים, והן בתקיפת ילדיו הקטינים וביתו הבוגרת. גם אם לא תכנן מראש את התקיפות, מעשיו מעלים עליו שהוא פעל באופן יזום.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירות המיוחסות לו.

הנזק הצפוי והנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה - הנאשם הטיל את חיתתו על בני המשפחה, תוך שהוא מפגין אלימות קשה כלפיהם. הוא תקף את נ', זרק לעברה קופסא מעץ שפגעה בה, היכה אותה בראש ובגוף, משך את ע' בשיערוותיה. במועד מאוחר יותר, תקף שוב את נ', שרט את פניה בציפורניו, לאחר מכן, נכנס לחדר בו שהתה נ', השליך לעברה סל כביסה ופריטים מעץ, שפגעו בה.

במועד מאוחר יותר, איים על ע' ואמר לה "עכשו אני אקבור אותך באדמה", אחר כך, תפס הנאשם חתיכות עץ, שהיו מונחות ליד האח, והשליך לעברה של ע', כתוצאה ממעשיו אלה של הנאשם, נגרמו לע' המטומה ביד שמאל, מעל כף היד, וסימן חבלה בשוק רגל שמאל, דבר המלמד על העוצמה שבה השליך את הפריטים.

במהלך סוף חודש פברואר 2018, איים על ס' באומרו "אני אשבור לך את הלסת ואקבור אותך במקום", והיכה את ס' בראשו, באמצעות ידיו, כתוצאה מכך, חש ס' בכאבי ראש, ובסחרחורות.

בסמוך ליום 5/3/18, תקף הנאשם את אשתו, בסלון הבית, דחף אותה לקיר, תוך שהוא אוחז בצווארה.

האלימות משולחת הרסן שהפגין הנאשם כלפי אשתו וילדיו הסבה להם נזקים כמתואר בכתב האישום, ובוודאי הותירה אותם גם מצולקים נפשית, כעולה מהתסקיר.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - מדובר בתקיפות ספוראדיות, על פני מועדים שונים, וביחס לקורבנות שונים, מבלי שהייתה כל התגרות, או קנטור מצד המתלוננים, ועל בסיס עניינים פעוטי ערך, או סתם, ללא כל סיבה נראית לעין: כמו בקשת נ' לקבל חלק מהכסף שהתקבל באורחן (ס' 3 לכ"א); בקשת נ' שהנאשם ישאיר כסף בבית (ס' 4 לכ"א); תקיפת ע' בסלון ללא כל סיבה (ס' 5 לכ"א); תקיפת ס' מכיוון שהנאשם ביקש ממנו את המטען לטל' הנייד שלו (ס' 6 לכ"א); תקיפת אשתו בסלון הבית דחיפתה לקיר ואחיזה בצווארה ללא כל סיבה (ס' 7 לכ"א).

יכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו - מדובר בנאשם המבין היטב את התנהגותו הבעייתית, כעולה מהתסקיר ומדבריו לבית המשפט לאורך כל הדיונים לרבות בדבריו לעונש.

יכולתו של הנאשם להימנע מביצוע העבירה (השליטה שלו על המעשים/ התגרות של נפגע העבירה) - העבירות פזורות על פני מספר מועדים, מדובר בנאשם בוגר, המבין כאמור, היטב את מעשיו, הוא יכל להימנע בכל עת, מביצוע העבירות, לא הייתה התגרות כלשהי מצד בני משפחתו, שהצדיקה הפגנת אלימות כה ברוטאלית כלפיהם.

מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי נפגע העבירה - אין בעובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם, עדות על התגרות ו/או פגיעה כלשהי בנאשם מצד בני משפחתו של הנאשם. ההיפך מכך, כפי שתואר לעיל.

הטענה שעלתה בטיעונים לעונש, בדבר מצוקתו הנפשית של הנאשם, תוך הפניה לחומר הרפואי-נפשי שהתקבל בעניינו של הנאשם, חרגה מהסדר הטיעון, אשר הבהיר כי חוות הדעת הפסיכיאטרית מוגשת אך להוכחת נסיבותיו האישיות של הנאשם ומבלי לגרוע מאחריות הנאשם (עמ' 70 ש' 15-19; ו-הט/1 ההסדר).

מעבר לכך, אף לא היה במצוקה הנפשית הנטענת כדי להצדיק את התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי בני משפחתו. ההיפך מכך, חוות הדעת הפסיכיאטרית, שהוגשה על ידי ההגנה, מלמדת על דיווחי התפרצויות זעם במשפחה, מבלי שזו מלווה בעדות לקיום מצב פסיכוטי, בעת ההתפרצות. הפסיכיאטר מוסיף ומציין, כי מדובר במי שמשתף פעולה, בוחן המציאות שלו תקין, התנהגותו לא חריגה, והדבר היחיד שמדגיש הנאשם באותה בדיקה, זה המצב הכלכלי הדחוק שלו ודרישות הילדים, בדומה לטענותיו לעונש בפני בית המשפט.

הקרבה לסייג לאחריות פלילית - אין קרבה כזו, מהטעמים המפורטים לעיל.

האכזריות והאלימות של הנאשם כלפי נפגע העבירה - מדובר בנאשם, שהפגין אלימות חוזרת ונשנית כלפי ילדיו ואשתו, בהתאם כמפורט בכתב האישום המתוקן, תוך שהוא זורק חפצים לעבר בני המשפחה, מכה אותם באמצעות ידיו, תוך משיכה בשערות, שריטת פנים, תקף את אשתו כשהוא אוחז בצווארה, כל אלה גילויי האלימות והאכזריות, שהפגין הנאשם על בני משפחתו, על לא עוול בכפם, כשהוא מפגין אלימות מתמשכת כלפיהם, כעולה מתסקיר שירות המבחן, המפרט מסכת קשה, של אלימות מתמשכת, ואימה יתרה, שמטיל הנאשם בביתו כלפיהם.

הניצול לרעה של כוחו של הנאשם כלפי הנפגע - הנאשם ניצל את העובדה שהוא הצד החזק בבית, והפעיל אלימות כלפי ילדיו ואשתו החלשים ממנו. יצוין בהקשר זה, במיוחד, את החומרה היתרה שרואה המחוקק בפגיעה של הורה בילדיו אשר באה לידי ביטוי בענישה המחמירה שקבע בצד ביצוע עבירות אלה.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

על יסוד כל האמור, אני קובע את מתחם העונש ההולם כנע בין עונש שנע בין 9 חודשי מאסר כפועל, ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ממושך וקנס.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין בפני בית המשפט תשתית המצדיקה חריגה מהעונש לקולה, או לחומרה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו - מדובר בנאשם בן 49, נשוי ואב לשלושה בגילאי 15 - 19. לחובתו

הרשעה אחת, מיום 27/11/18, בגין עבירה של תקיפה סתם, שבגינה הוטל עליו מאסר מותנה, שאינו ישים לעניינו. לא מדובר בנאשם המורגל בהליכים משפטיים, ובריצוי מאסר.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - מהתסקיר עולה, כי אין היתכנות, לפגיעה במשפחה, בשל העונש שיוטל על הנאשם, ההיפך מכך, בני המשפחה חוששים מהנאשם, ובתקופה שהוא לא נכח בבית, חשו מוגנים ובטוחים יותר.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות - הנאשם נעצר בתיק זה, שהה במעצר ממשי, ולאחר מכן באיזוק אלקטרוני, ולעת הזאת, מצוי במעצר שוב, לאחר שהפר את תנאי המעצר.

נטילת אחריות של הנאשם וחזרתו למוטב - הנאשם נטל אחריות חלקית, על ביצוע המעשים, נטה למזער את מעשיו, ולהמעיט בסבלם של בני משפחתו, תלה את המעשים במצוקה כלכלית שאליה הוא טוען שהוא נקלע. שירות המבחן התרשם, כי מידת האמפתיה של הנאשם לאשתו וילדיו הינה נמוכה, מידת היכולות שלו לראות, ולחוות אותם, כנפגעים, אף היא נמוכה מאוד, הוא לא הביע אף צער על מעשיו, ולפי אבחון של שירות המבחן, הוא סובל מקושי בוויסות דחפיו, וכאשר הוא לא מקבל את מבוקשו, הוא מגיב באופן אימפולסיבי, מתוך דחף רגעי.

מאמציו של הנאשם לתיקון הנזק - כאמור, הנאשם לא מכיר בחומרת מעשיו ונטה למזערם. הוא לא עשה דבר, על מנת לשנות מדרכי התנהגותו, הוא לא ביטא מוטיבציה להיכנס להליך טיפולי, ולפי שירות המבחן, קיים פער ניכר בין הצהרותיו המילוליות, לבין יכולתו לממשן הלכה למעשה.

נסיבות חייו של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירות - אין בפני בית המשפט, עדות לנסיבות חיים, אשר השפיעו על התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי בני משפחתו, ולעמדת בית המשפט, גם אם הנאשם חווה קריסה כלכלית או נסיבות חיים קשות, אין בכך להצדיק את התנהגותו האלימה, כלפי אשתו וילדיו.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - מעשיו של הנאשם, בוצעו בתחילת שנת 2018. כתב האישום המקורי, הוגש בחודש מרץ 2018, בנסיבות אלה, אין לחלוף הזמן, השלכה על מיקום העונש במתחם.

נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש (סעיף 40יב לחוק העונשין):

מדובר בנאשם, אשר ביצע מעשי אלימות חמורים באשתו ובילדיו, על פני מועדים שונים, בהזדמנויות שונות, כלפי קורבנות שונים, תוך ניצול יחסי התלות הכלכלית והרגשית, בין כותלי הבית, כשמעשיו סמויים מן העין, ותוך שהוא מפגין אלימות קשה, בעיקר כלפי ילדיו, ולדברים אלה, בוודאי מימד של עוול ונזק נפשי, שלא נשקפים לעין בעובדות כתב האישום, והם מעבר לנזק הפיזי שנגרם לקורבנותיו של הנאשם. דברים אלה מוסיפים מימד מחמיר למעשיו של הנאשם. נפנה בהקשר זה, לדברים שאמר בית המשפט העליון, בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, שם נפסק כדלקמן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת, במערכת האיסורים הפליליים, העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה, כי בתוך משפחה, ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, כבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו, הופכת את השימוש באלימות במשפחה, לתופעה העומדת בניגוד עמוק, לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות, על פי רוב, בידי החזק, כלפי החלש. פערי הכוחות

הם גדולים, כשמדובר באלימות כלפי קטינים, או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית, או למערכות הסיוע האחרות, היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים, ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה, הופך לא אחת, את התלונה על אלימות במשפחה, למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה, בבן הזוג המכה, ותלות זו, גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים ושילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות האלימות במשפחה. נפישותן של עבירות אלו, והצורך להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת לענישה בעבירות אלה".

ראו גם: ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2011); ע"פ 2715/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2015); רע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2015).

העובדה כי מדובר במספר אירועי אלימות, הנפרשים על פני תקופה, מלמדת שלא מדובר במעידה חד פעמית, או בהתפרצות זעם רגעית, אלא בדפוס התנהגות אלים, המאפיין את הנאשם.

על ריבוי אירועי האלימות, המפורטים בעובדות כתב האישום המתוקן, מתווספים בני המשפחה השונים, אשר כולם ספגו מנחת זרועו של הנאשם, החל מאשתו, וכלה בילדיו. מעשיו של הנאשם, אינם מינוריים, מדובר באלימות חמורה, בחלק מהמקרים השלכת חפצים, אשר גרמו לחבלה ל- ע' (ס' 8 לכ"א).

יצוין, כי לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם ובני משפחתו, הינם שומרי דת, בני העדה הדרוזית, למעט אחת הבנות, שאינה שומרת דת. נקודה זו מודגשת, לאור דבריה של נ' ואשתו של הנאשם, בתסקיר, המדגישים את ההשלכות החברתיות שהיו למעשי הנאשם (ראו התסקיר, וראו במיוחד, את ההשפעה הקשה של הדברים על נ', בתו הבכורה של הנאשם, אשר מסרה, כי אביה "שבר את כל הכלים" וחצה את כל הגבולות בהתנהגותו).

מאידך, יש לקחת בחשבון גם את העובדה שהנאשם שהה במעצר במהלך המשפט.

הנאשם שהה במעצר ממשי, בין התאריכים 5/3/18 ועד לתאריך 3/5/18. ממועד אחרון זה, שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, מורחק מבית מגוריו.

ביום 17/1/19, בעקבות מספר הפרות של המעצר, נעצר הנאשם.

ביום 20/1/19, נעצר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

ביום 31/3/19, נשלח הנאשם למעצר, לפעם נוספת, בפיקוח אלקטרוני, בכתובת שונה.

ביום 10/10/19 נעצר הנאשם שוב, לאחר שהפר את המעצר בפיקוח אלקטרוני, ומאז ועד היום שוהה במעצר.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

העונש המתאים, שיש לגזור על הנאשם, הוא עונש של מאסר בפועל, וזאת בשים לב למעשיו החמורים של הנאשם, לאופי התנהלותו כלפיהם, יחסו הממזער נטול האמפתיה לקורבנותיו, שהם כאמור בני משפחתו, בשר מבשרו, מידת האשם שהפגין, ובשים לב לדרגת המסוכנות הגבוהה, והסבירות להישנות מקרים דומים בעתיד, כפי שעמד על כך שירות

המבחן.

העובדה שלא כל תוצאות התקיפה הסתיימו בנוזק חמור יותר לקורבנות, אין בה כדי להועיל לנאשם, אם כי יש לכך חשיבות לעניין העונש. כפי שכבר צוין, הן המחוקק והן הפסיקה, רואים להחמיר בעונשם של אותם אלו, שפוגעים ללא רחם בקורבנות מוחלשים, כדוגמת אשה וילדים קטינים.

על כל אלה, יש להוסיף את התנהלותו של הנאשם, במסגרת המעצר באיזוק אלקטרוני.

מדובר במי שהפר את תנאי המעצר, ומעלה על עצמו, כמי שאינו ירא את החוק, ואת צווי בית המשפט, וזאת על אף ההתחשבות לה זכה לאורך המשפט וההקלה בתנאיו.

הנאשם לא עשה דבר כדי לחזור למוטב, ולהקל בסבלם של בני המשפחה בהם פגע, ועד לדבריו לעונש, עדיין נטה למזער מסבלם והאשים אותם בכך שכל חפצם הוא בכסף.

הנאשם לא גילה תובנה כלשהי, ביחס למעשיו פורצי הגבולות, הוא לא ערך התבוננות פנימית, לא תיקן את דרכי התנהלותו, כך שלדאבון הלב, לא קיים, ולו צוהר שיקומי, בעניינו, ועל כן, ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה, במרכז שיקולי הענישה.

לא נעלם מעיני בית המשפט מכתבה של אשת הנאשם, המבקשת להקל בעונשו למען שלום בית, אך יש לקרוא מכתב זה על רקע התסקיר ומכלול הנסיבות.

יחד עם זאת, נלקחה לקולא בחשבון העובדה, כי מדובר במי שחזר בו מכפירתו, הודה וחסך מזמנו של בית המשפט ובעיקר חסך את עדות כל המעורבים בפרשה.

כמו כן, מדובר במי שלחובתו הרשעה אחת בלבד, ושהה כאמור, תקופה לא מבוטלת במעצר, מאחורי סורג ובריח, ותקופה ארוכה יותר, במעצר באיזוק בפיקוח אלקטרוני ביישוב מרוחק.

עוד נלקחו בחשבון דבריהם החשובים של נכבדי העדה אודות הנאשם ובקשותיהם ובית המשפט מודה להם על מעורבותם והתייחסותם לנושא.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו כדלקמן:

מיום 5/3/18 ועד ליום 3/5/18;

מיום 17/1/19 ועד ליום 31/3/19;

מיום 10/10/19 ועד ליום מתן גזר דין זה.

8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו עבירה

של אלימות כלשהי, לרבות איומים.

בנסיבות העניין, נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, לא נמצא לנכון להטיל על הנאשם קנס.

נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן לגבי נ' (עמ' 2 לתסקיר) מבוקש ששירות המבחן יגיש לה כל סיוע נדרש לרבות הפניית העניין לכל גורם מתאים אחר.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.